

for Spørgsmaalet om Landingsstedet ved Vaagseide skal jeg tillade mig at anbefale. Den højtærede Statsminister har jo været til Stede paa Vaagseide sammen med Medlemmer af Forstanderskabet; min Ringhed var ogsaa med, og vi har set paa Forholdene, og den højtærede Minister har sikkert faaet et levende Indtryk af, at Landingsstedet trænger til en betydelig Forbedring. For en rum Tid siden er der foretaget noget paa Vaagseide med Tilskud fra Lagtinget, men den trufne Foranstaltning kan ikke mere siges at være tidssvarende. Jeg tror, at man uden altfor store Pengemidler maa kunne foretage betydelige Forbedringer. Det er muligt, at en Sag som denne først skal behandles i Lagtinget; det tror jeg; men naar det er sket, naar den har gennemløbet de Instanser, den skal, venter jeg paa Elskværdighed, hvad enten denne Elskværdighed nu skal udvises mod Sagen af den højtærede Justitsminister eller den højtærede Trafikminister; det lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, blot vi faar den Støtte, som Sagen fortjener.

Om Landboforholdene kan jeg udtale, at Lagtinget ikke alene har færdigbehandlet flere Forslag, men at man ogsaa har udført et stort Arbejde paa andre Forslag, som ikke er færdigbehandlet. Det er altsaa ikke rigtigt, at Lagtinget har manglet Interesse for Landbosagen. Forslaget til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selvejendom har Lagtinget ganske rigtigt ikke gjort noget ved, men den, der kender Forholdene, ved, at Landbokommissionen ikke har været enig om dette Forslag; det var egentlig kun 1 Medlem af 9, der absolut ønskede Forslaget gennemført; 4 Medlemmer stod meget tvivlende, og 4 Medlemmer var imod det. Jeg kan heller ikke tænke mig, at den højtærede Justitsminister kan interessere sig særlig for at faa dette Lovforslag gennemført; det vilde, synes jeg, være noget mærkeligt, hvis den højtærede Minister havde nogen Interesse deri. Jeg for mit Vedkommende skal sige, at jeg vil baade i Lagtinget og eventuelt ogsaa her stille mig absolut imod det.

Sluttelig skal jeg overfor den højtærede Justitsminister udtale, at det forekommer mig, at den højtærede Minister og jeg har arbejdet ganske godt sammen. Den højtærede Minister har foreslaaet mig, at Samarbejdet fortsættes under lagttagelse af mere kristelige Grundsætninger... (*Justitsministeren* [Steincke]: Endnu mere!)... endnu mere kristelige Grundsætninger end hidtil. Selv om jeg nu ikke kan erkende, at Samarbejdet med den højtærede Minister har været ført ud fra mindre kristelige Grund-

sætninger, er jeg selvfølgelig dog altid villig til at bistaa den højtærede Minister til Opnaelse af den størst mulige Fuldkommenhed ogsaa i denne Henseende.

Endelig vil jeg omtale Undervisningsproget i den færøske Folkeskole. I Henhold til Indstilling fra Færøernes Lagting, vedtaget i 1910 med 15 Stemmer af 22, udkom kgl. Anordning af 1912 om Folkeskolen paa Færøerne, og denne Anordning bestemmer bl. a. Undervisningsproget i Folkeskolen. Der har i Tidens Løb været rettet Angreb paa de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser om Undervisningsproget, og det Parti paa Færøerne, som jeg tilhører, Sambandspartiet, har lagt sin Villighed for Dagen til at tage under Overvejelse, hvorvidt der kan tilvejebringes saadanne Ændringer i Bestemmelserne om Undervisningsproget, som kunde faa Angrebene standset og skabe Fred i Stedet for Ufred, men de Ændringer, som gennemføres, maa have Befolkningens Tilslutning og ikke stille Dansk ringere end nu. De nugældende Bestemmelser er fuldt ud forsvarlige og stemmer formentlig med de Ønsker, som næres af Befolkningens Flertal deroppe, og med den færøske Folkeskoles Tarv. Sambandspartiet kan selvsagt ikke gaa med til Ændringer, som, selv om de paa Papiret ser kønne ud, dog er egnede til at skade den Position, som det ene af vore Folkesprog, nemlig Dansk, har paa Færøerne, og derved skade vor Folkeskole. Man maa, naar man lovgiver, ogsaa naar man lovgiver for Færøerne, tage Hensyn til de Forhold, man har at arbejde med. Eventuelle Ændringer i de gældende Bestemmelser for Færøernes Folkeskole maa bygges paa det sikrest mulige Grundlag og bilægges med de fyldigste og mest paalidelige Oplysninger, og der skulde jo ogsaa gerne være nogen Udsigt til at faa den Ro om Skolen og Skolearbejdet, som man ønsker. I Overensstemmelse hermed ønskede Sambandspartiet i 1919 tilvejebragt forskellige nødvendige Oplysninger, men Forslaget herom blev forkastet af Selvstyrepartiet, som den Gang havde Flertallet i Lagtinget. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at den færøske Befolkning har haft og har endnu to Sprog, Færøsk, som er Talesproget, og Dansk, som vi fra Barnsben af ogsaa lærer af vore Forældre, og det saa snart vi er i Stand til at modtage Undervisning deri. Den, som gaar ud fra, at Færingerne kun har eet Sprog, nemlig Færøsk, tager fejl. Men det er rigtigt, at vi kun har eet *Talesprog*, og *Talesproget er Færøsk*.

Sambandspartiet kan ikke, alene for